

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Scientia Salvat̃is, Sive Considerationes Piæ, Præcipuam
Spiritualis Vitæ Materiam complectens**

Laberhittel, Samuel

Ingolstadii, 1660

Martivs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59837](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59837)

sine præmio relinquit, sicut nullum malum impunitum, cum furore & iudicio culpam & pœnam æquitate metiens, ut quantum quis in delicijs fuit, tantum recipiat tormenti, & quæ mali converterunt ad iniquitatum instrumentum, Deus convertit ad pœnæ cumulum. Corpore deliquerunt, corpore comburentur: Intellectum ad temporalia converterunt, intellectu & conscientiam accusabuntur, tempus in peccato consumpserunt, in æternum punientur. Adeoque efficit, ut iustitiæ suæ serviant ad pœnam, qui voluerunt subesse ad culpam, ex me igitur erit perditio mea. Cum ea sint dona Dei, quæ docent ingenitam regiam, imò divinam liberalitatem, ego verò pro ingenita mihi rusticitate, hæc aliter non suscipio, quam sicut decet vilissimum depravatores. Deprecabor Deum meum Eucharisticum, **J E S U M** carbonem ignitum, ut det gratiam gratitudinis pleniorum, præsertim, cum dignitas immaculati corporis ejus mereatur, ut præstantes ad gratiam redeant, etsi damnandi sint. uti dixit S. Gertrudi lib. 3. cap. 9.

MARTIVS.

MEDITATIO CCCLXXXIV.

De S. Josepho.

De facili ad summam sanctitatem via.

FE 4

Aspi-

Aspiciam D. Iosephum, omnis sanctitatis exemplar, & semitam compendiosam cæli. Petam ejus fieri discipulus.

Conf. 1. Perfecta justitia seu sanctitas est omni scelere libera perfectaque, & penitus in-
inquinata munditia, ita D. Dionys. Areopagit. lib. de divin. nom. cap. 12. de S. Ioseph. est in historia oriental. apud Grat. lib. 3. Vitæ S. Ioseph. *Ioseph Pater meus* (inquit Christus Dominus) erat in extremo gradu justus: quia in omnibus actionibus suis quarebat solummodo honorem & gloriam Dei, unde patet D. Iosephum fuisse plenum sanctitate.

Conf. 2. Illam causalem, propter quam D. Iosephus fuit in extremo gradu justus, quia in omnibus actionibus suis, quarebat solummodo honorem & gloriam Dei. Quomodo eam quæsierit, revelavit Dominus S. Brig. lib. 6. cap. 59. Quod semper solitus sit dicere, *utinam vivam, & videam adimpletam voluntatem Dei.* Addit Dominus per B. Virginem loquens B. Brigittæ. *Totum desiderium ejus fuit obedire voluntati DEI: ideo nunc gloria ejus magna.*

Conf. 3. Hac via sanctam Gertrudem ascendisse ad ineffabilem sanctitatem, de qua Filius DEI initio vitæ ita loquitur: cum nemo hodie vivat, qui per puram intentionem, bonamque voluntatem, & veram fidelitatem,

mibi

nibi vicinior atque conjunctior sit, quam illa, ego quoque ad nullam animam in carne degentem majori favore inclinor, quam ad animam illius. Gratias agam Deo, quod in Religione mea hæc sit tessera: Omnia ad majorem Dei gloriam. An verò in omnibus solummodo gloriam Dei quæram, ex D. Bernard. conijciam ex 3. classe servorum Dei: Primus (inquit ille in Pl. 270.) *Servus est, & timet sibi: Secundus, Mercenarius est, & cupidus sibi: Tertius Filius est, & defert Patri.* Petam beneficio sacratissimæ Eucharistiæ ad hunc gradum admitti. Ut sicut per vitrum viride omnia viridia, sic per Christum D omnia nō tantum apparenter, sed deificatè faciam.

MEDITATIO CCCLXXXV.

De S. Ioachimo.

De fructu capiendo etiam ex malis.

Cons. 1. Quod S. Matthæus inter Magistros Christi meminerit vitiosarum, Thamar, Bersabeæ, Rahab Chananeæ, & Ruth gentilis: Causam dant SS. Ambr. & Hieron. Quia id requirebat veritas historiarum.

2. Quia Christus venit peccatores salvos facere.

Cons. 2. Causam dat S. Chrysostr. ut ostendatur vanitatem esse gloriari de majoribus, eorumque nobilitate: Quia vera nobilitas

FE S dependet

dependet ab actionibus virtutum, non majorum, sed proprijs.

Conf. 3. Causam quartam ex Menochio. Quod non sit sanguis tam sincerus, nec familia tam illustris, quæ non habeat in præfenti, vel in præterito aliquam maculam, vel infectionem vitij, aut ignobilitatis. Discam ex virtuosis actionibus aliorum imitari, quod potero, ex vitiosis dediscam, quod videro.

MEDITATIO CCCLXXXVI.

*De Annunc. B. Virgin.**De puritate & humilitate B. Virgin.*

Videbo Angelum venientem ad parvam civitatem Nazareth, sitam in monte, in Galilæa minore 6. miliaribus distante à monte Tabor. Petam agnoscere duos sanctitatis fontes puritatem & humilitatem.

Conf. 1. Puritatem cordis esse sanctitatis principium, quæ est causa, cur Deus oculis mentis videatur. Suprema custodia puritatis oritur. 1. Ex continuo gratiæ influxu. 2. Ex delectatione in Deo, quia gustato spiritu desipit omnis caro. 3. Ex scripturæ divinæ frequentatione. *Ama scripturam, & carnis vitia non amabis, inquit Hieronym.* B. Virgo fereur ab Angelo reperta in lectione Isaiæ, ejus Spiritus exultavit peréniter in Deo salutari suo. Omnes cordis illius motus excitabantur, &
vivifi.

vivificabantur gratiâ, & Spiritûs sancti influ-
tu continuo, ideo dicitur gratiâ plenâ, quæ
omnem labem non aliter, atque fel à corde
projecit. Imitabor eam per actionē puritatis.

Conf. 2. Alter fons sanctitatis est humilitas,
quâ Deus magis delectatur, quàm devotione
aut aliâ virtute, ut sponsus magis optat in-
tueri vultum, manûsque Sponsæ, quàm chi-
rothecas & monilia, ut loquitur Dominus S.
Gertrudi: lib. 3. c. 18. B. Virgo naturam hu-
manam usque ad Deum exaltatam subjecit
infra se, nominando se Ancillam Domini,
cùm Mater esset, quia debuit suo Filio sum-
mè assimilari, sed in Christo fuit abyssus hu-
militatis, eum igitur Diva imitari debuit, &
ego Divam actionibus humilitatis.

Conf. 3. Qui semel communicat huic (in-
quit Dominus lib. 3. cap. 53. D. Gertrudi)
Ego me ipsum tribuo ad salutem cum om-
nibus bonis, quæ continentur in thesauris
meæ divinitatis pariter & humanitatis. De-
siderabo Dominum suscipere in Unione il-
lius amoris, quo Deus homo factus est pro
nobis. Ideo B. Virginē imitabor, quæ Virgi-
nitate placuit, humilitate cōcepit. *Magnum,*
quia Virgo, magnum, quia Mater; majus, quia
utrumque, maximum, quia, cùm tota sit,
putat se nihil esse. Ait
Beda hic.